

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/119/2017
Identifikačné číslo spisu: 8017200093
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200093.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: M. L., nar. XX.XX.XXXX, Z.F. XX, A., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2016/130002/16216/SSZOSK zo dňa 31.08.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sa/3/2017-54 zo dňa 16.05.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 3Sa/3/2017-78 zo dňa 27.10.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov (ďalej aj len „úrad“) v predvolaní zo dňa 09.09.2015 vyzval žalobcu, aby sa dňa 21.09.2015 v čase o 08:00 hod. dostavil osobne na úrad za účelom ponuky aktívnych opatrení na trhu práce. V predvolaní bol poučený, že „v prípade, že sa na úrad v stanovenom termíne nedostaví bez vážnych dôvodov podľa § 36 ods. 4 písm. b/ až e/ zákona č. 5/2004 Z. z., bude sa jeho konanie považovať za nespôuprácu s úradom, čo je dôvodom na vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie podľa § 36 ods. 2 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z. dňom zistenia nespôupráce s úradom.“

2. Na predvolanie reagoval žalobca vyhlásením zo dňa 09.10.2015, v ktorom uviedol, že odmieta podpísať dohodu v zmysle § 52 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 5/2004 Z. z.“). Odmietnutie odôvodnil tým, že všeobecné podmienky práce nie sú v súlade s jeho zdravotným stavom, pričom môže vykonávať administratívne práce.

3. Zdravotnú spôsobilosť žalobcu posúdil posudkový lekár úradu, ktorý v lekárskom posudku zo dňa 26.11.2015 dospel k záveru, že ponúknuté pracovné miesto v pracovnom zaradení - čistenie verejných priestranstiev je pre žalobcu vhodné vzhľadom na jeho zdravotný stav ku dňu 09.10.2015. Proti tomuto posudku podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že jeho zdravotné problémy pretrvávajú. Zdravotný žalobcu následne posúdilo odborné konzílium posudkových lekárov žalovaného, ktoré v lekárskom posudku zo dňa 27.01.2016 taktiež dospelo k záveru o vhodnosti ponúknutého pracovného miesta pre žalobcu.

4. Úrad rozhodnutím č. PO1/OSO/OSO2/ZAM/2016/1480 zo dňa 04.04.2016 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vyradil žalobcu v zmysle § 36 ods. 2 písm. b/, ods. 2 a ods. 5 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z. z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca odmietol dňa 09.10.2015 podpísať dohodu o podmienkach vykonávania aktívnej činnosti formou menších obecných služieb pre obec alebo formou menších obecných služieb pre samosprávny kraj v zmysle § 52 ods. 12 zákona č. 5/2004 Z. z., podľa ktorej mal pracovať pri čistení verejných priestranstiev s poukazom na zdravotné dôvody. Zároveň do dnešného dňa nepreukázal vážne dôvody upravené v § 36 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z.. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

5. Žalovaný rozhodnutím č. 2016/130002/16216/SSZOSK zo dňa 31.08.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Zdôraznil, že úrad požiadal o preverenie jeho spôsobilosti vykonávať aktívnu činnosť formou menších obecných služieb pre Mesto Prešov, pričom posudkoví lekári dospeli k záveru o vhodnosti vykonávania tejto činnosti žalobcom. Zákon č. 5/2004 Z. z. v zmysle § 36 ods. 5 písm. b/ vymedzuje vážne dôvody, ktorými by mohla byť nespolupráca žalobcu s úradom ospravedlnená, avšak v tomto prípade nedošlo k ich naplneniu. Odmietnutie účasti na aktívnych opatreniach na trhu práce uchádzačom o zamestnanie bez vážnych dôvodov bol v zmysle § 36 ods. 2 písm. b/ a § 36 ods. 3 zákona č. 5/2004 Z. z. dôvodom na jeho vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

II.

6. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3Sa/3/2017-54 zo dňa 16.05.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 3Sa/3/2017-78 zo dňa 27.10.2017 tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 1, § 13 ods. 1 písm. a/, § 19 ods. 1 až 10, § 20 ods. 1 až 4, § 36 ods. 2 písm. b/ a § 36 ods. 5 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z., ďalej § 1 ods. 1, § 47 ods. 3 a § 60a správneho poriadku, § 202 ods. 2 a § 203 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“).

7. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v zmysle zásad upravených v SSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaný sa s odvolacou námietkou žalobcu ohľadom uzavretia dohody zo dňa 09.09.2015 vyrovnal iba konštatovaním, že ju považuje za irelevantnú bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia. Navyiac, podľa názoru krajského súdu je diametrálne odlišne posúdený zdravotný stav ošetrovateľom lekárom odborníkom, posudkovým lekárom a konzíliom posudkových lekárov, ktorí rovnako závery o tom, že pre žalobcu je primeranou prácou čistenie verejných priestranstiev, bližšie neodôvodnili. Ak sa teda žalovaný dôsledne a presvedčivo nevyporiadal s odvolacími námietkami žalobcu, potom je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

8. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe tvrdil, že lekárske posudky sú podkladom pre vydanie rozhodnutia, čo zodpovedá § 20 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z. a posudky majú náležitosti upravené v § 19 ods. 7, 8, 9 zákona č. 5/2004 Z. z.. Z uvedeného ustanovenia je však zrejmé, že musí byť uvedený aj záver ohľadom posúdenia opodstatnenosti alebo neopodstatnenosti miesta alebo konkrétneho programu aktívnych opatrení, čo podľa názoru krajského súdu jednoznačne svedčí o tom, že posudok musí uvádzať aj konkrétne argumenty, prečo zistené diagnózy nebránia občanovi vykonávať konkrétne práce. Z

vyjadrenia žalovaného sa javí, že posudok je „tabu“ a správny orgán ho musí vždy akceptovať. Je to síce pravda, ale iba v tom prípade, ak je aj primerane argumentačne odôvodnený. Účastník konania, ktorý síce subjektívne vyhodnocuje svoj zdravotný stav tak, že úradom ponúknutú prácu nie je schopný vykonávať, má právo na podrobné zdôvodnenie opačného názoru prezentovaného v posudkoch, pretože v opačnom prípade ide o formalistické posudzovanie za účelom naplnenie lítery zákona.

9. Z § 60a v spojení s § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že odvolací orgán, ak má byť jeho rozhodnutie preskúmateľné, sa musí vyrovnávať so všetkými odvolacími námietkami účastníka správneho konania, a uviesť, aká úvaha ovplyvnila rozhodnutie, pričom žalovaný uvedeným spôsobom nepostupoval. Je zrejmé, že rozhodnutie orgánu štátnej správy musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrozumiteľné nie pre orgán štátnej správy, ktorý rozhodnutie vydáva, ale pre účastníka konania. Je zrejmé, že ak právny predpis ustanovuje určité podmienky pre vydanie rozhodnutia, je orgán štátnej správy povinný svoj postup zrozumiteľne a jasne odôvodniť. Úlohou krajského súdu bolo posúdiť otázku, či z napadnutého rozhodnutia žalovaného a z podkladov plynie konzistentný záver, že žalobca odmietol spolupracovať s úradom bezdôvodne a bolo povinnosťou žalovaného mu túto otázku podrobne vysvetliť. Podľa názoru krajského súdu bolo povinnosťou správnych orgánov odstrániť rozpory v názore ošetrujúceho lekára odborníka, že žalobca môže vykonávať iba administratívne práce. V posudkoch vypracovaných v súlade so zákonom č. 5/2004 Z. z. rovnako absentuje odôvodnenie, prečo je žalobca schopný vykonávať v posudkoch uvedenú prácu.

10. Je nesporné, že účastníci správneho konania majú rovnaké postavenie, platí princíp rovnosti zbraní a princíp kontradiktórnosti konania a súd nemôže konvalidovať rozhodnutie správneho orgánu (v danom prípade žalovaného), ktorý rozhodnutie dostatočne a presvedčivo neodôvodnil. Z nálezov Ústavného súdu SR vyplýva, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ako aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (článok 144 ods. 1 a článok 152 ods. 4 Ústavy SR). Žalovaný nevysvetlil žalobcovi, prečo nebolo možné akceptovať dohodu zo dňa 09.09.2015 a neodstránil nedostatky spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení posudkov. Podľa názoru krajského súdu ani posudok nemôže byť arbitrárny a účastníkovi správneho konania má podrobne vysvetliť, prečo vzhľadom na jeho zdravotný stav je schopný vykonávať konkrétnu úradom ponúknutú prácu, a to za situácie, keď ošetrujúci lekár špecialista vykonávanie doporučenej práce neodporúča.

11. Záverom krajský súd uviedol, že v ďalšom konaní žalovaný opätovne rozhodne o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a vysporiada sa s jeho odvolacími námietkami a s konštatáciami krajského súdu vo vzťahu k neúplnosti vypracovaných posudkov na účely konania podľa zákona č. 5/2004 Z. z..

III.

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť žiadajúc, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobu zamietne a neprizná náhradu trov konania, resp. aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe.

13. V prvom rade citoval § 36 ods. 2 písm. b/, § 36 ods. 4 a § 36 ods. 5 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z. a tiež poukázal na rozpor medzi výrokom rozsudku krajského súdu a jeho odôvodnením. Na jednej strane krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a na druhej strane nevrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval v bode 58, že sťažovateľ je v ďalšom konaní povinný opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, čo je zmatečné a nezrozumiteľné.

14. Sťažovateľ sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku ohľadom jeho povinnosti odstrániť nedostatky spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení lekárskeho posudkov. Uvedenú požiadavku považoval za neadekvátnu, nakoľko sťažovateľ ako odvolací orgán nie je

oprávnený posudzovať správnosť lekárskeho posudku, v zmysle ktorých je ponúknuté pracovné miesto vhodné pre žalobcu. Riešenie takýchto otázok patrí výlučne do kompetencie posudkového lekára príslušného úradu a do kompetencie odborného konzília posudkových lekárov. Trval na tom, že žalobcovo odmietnutie podpísania dohody o podmienkach vykonávania aktívnej činnosti formou menších obecných služieb pre obec alebo formou menších obecných služieb pre samosprávny kraj bolo bezdôvodné, čím naplnil skutkovú podstatu zakladajúcu jeho vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Posudzovanie možnosti účasti na programe aktívnych opatrení na trhu práce a na aktívnej činnosti vzhľadom na zdravotný stav žalobcu patrí výlučne do kompetencie posudkových lekárov a správne orgány nie sú oprávnené spochybňovať ich závery. Naopak, z § 20 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z. vyplýva, že posudok odborného konzília posudkových lekárov je podkladom na rozhodovanie o vyradení uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov a je pre správny orgán záväzný. Ďalej sťažovateľ poukázal na priebeh správneho konania, ako aj na lekárske posudky zo dňa 26.11.2015 a 27.01.2016 a tiež na prvostupňové a napadnuté rozhodnutia.

15. V súvislosti s námietkou, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe sťažovateľ citoval právnu vetu z rozhodnutia č. 122 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 6/2003 a z rozhodnutia č. 39 uverejneného v Stanoviskách a rozhodnutiach vo veciach správnych, Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 65/2016.

IV.

16. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd zamietol, stotožniac sa s rozsudkom krajského súdu. Uviedol, že kasačná sťažnosť je len formálnou sťažnosťou, v ktorej sťažovateľ znovu iba cituje zákon č. 5/2004 Z. z.. Sťažovateľ nedoručil krajskému súdu žiadne nové dokumenty, pričom nezmyselne odmieta niesť zodpovednosť za vystavené lekárske posudky, v dôsledku ktorých vydal prvostupňové rozhodnutie o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

V.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa) nie je dôvodná.

18. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

19. Právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti, ku ktorým patrí aj vedenie evidencie uchádzačov o zamestnanie, prípadne ich vyradenie z evidencie, upravuje zákon č. 5/2004 Z. z.. Tento zákon zakotvuje v § 36 ods. 2 písm. b/ oprávnenie úradu vyradiť uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespôlupráce s úradom.

20. Za nespôluprácu s úradom sa v zmysle § 36 ods. 5 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z. považuje odmietnutie účasti na aktívnych opatreniach na trhu práce uchádzačom o zamestnanie bez vážnych dôvodov okrem odmietnutia účasti na aktívnej činnosti formou menších služieb pre samosprávny kraj podľa § 52 a formou dobrovoľníckej služby podľa § 52a.

21. Podľa § 36 ods. 4 písm. b/ až písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z., za vážny dôvod podľa odseku 5 písm. a/ až e/ a h/ sa považuje zdravotný stav uchádzača o zamestnanie posúdený podľa § 19 ods. 1.

22. Je nesporné, že žalobca vo vyhlásení zo dňa 09.10.2015 odmietol podpísať dohodu v zmysle § 52 zákona č. 5/2004 Z. z. dôvodiac zlým zdravotným stavom. Sporným sa v konaní stala otázka, či si správne orgány zabezpečili dostatočné podklady na ustálenie záveru, že ponúknuté pracovné miesto spočívajúce v čistení verejných priestranstiev je pre žalobcu vhodné. V takýchto prípadoch posudzujú

spôsobilosť uchádzača o zamestnanie lekár úradu a ústredia v zmysle § 19 ods. 5 zákona č. 5/2004 Z. z., ktorý v rámci lekárskej posudkovej činnosti posúdi možnosti jeho zaradenia do vhodného zamestnania s ohľadom na zdravotný stav.

23. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 5/2004 Z. z., na konanie podľa § 12 písm. j/, n/ a x/ a § 13 ods. 1 písm. e/ sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou § 60 až § 66.

24. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

25. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

26. Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z. z., lekárska posudková činnosť na účely tohto zákona je posudzovanie zdravotnej spôsobilosti uchádzača o zamestnanie, ktoré zahŕňa posudzovanie možnosti zaradenia do vhodného zamestnania vzhľadom na zdravotný stav.

27. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z. z., lekárska posudková činnosť podľa odseku 1 písm. a/ sa vykonáva v prípade, ak uchádzač o zamestnanie odmietol prijať vhodné zamestnanie z dôvodu, že nezohľadňuje jeho zdravotný stav.

28. Podľa § 19 ods. 7 zákona č. 5/2004 Z. z., posudok posudkového lekára, ktorý je podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, má obsahovať: a) meno, priezvisko a dátum narodenia, adresu trvalého pobytu posudzovaného uchádzača o zamestnanie alebo samostatne zárobkovo činné osoby, b) charakteristiku ponúkaného pracovného miesta alebo konkrétneho programu aktívnych opatrení na trhu práce alebo aktívnej činnosti, c) záver, v ktorom je posúdená vhodnosť alebo nevhodnosť pracovného miesta alebo konkrétneho programu aktívnych opatrení na trhu práce alebo aktívnej činnosti pre uchádzača o zamestnanie vzhľadom na jeho zdravotný stav.

29. Pokiaľ vyhotovený posudok neobsahuje uvedené náležitosti a správny orgán odkazuje v dôvodoch napadnutého rozhodnutia na jeho obsah, nie je možné vyhodnotiť zistenie skutočného stavu za dostatočné.

30. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného ako ani z obsahu posudkov posudkového lekára a odborného konzília posudkových lekárov, ktoré sú podkladom rozhodnutia správneho orgánu nevyplýva, že by sa zaoberali otázkou, či je žalobca s ohľadom na jeho zdravotný stav schopný vykonávať ponúknuté pracovné miesto. Nepostačuje strohé konštatovanie posudkového lekára úradu či odborného konzília posudkových lekárov sťažovateľa o vhodnosti tejto pracovnej činnosti bez akéhokoľvek odôvodnenia.

31. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 správneho poriadku). Sťažovateľovi preto nič nebráni v tom, aby si na tento účel vyžiadal doplnenie posudku o vyhodnotenie otázky vhodnosti zamestnania z hľadiska všetkých namietaných ochorení v ich vzťahu nielen k formálnej charakteristike pracovného miesta, ale aj s prihliadnutím na obsahovú náplň pracovnej činnosti a či táto činnosť môže mať vzhľadom na predpokladané pracovné podmienky vplyv na schopnosť uchádzača vykonávať také zamestnanie.

32. S vedením evidencie uchádzačov nie sú spojené iba práva, ale aj celý rad povinností, ktoré sú uchádzači o zamestnanie povinní plniť. Je potrebné rešpektovať, že zaradenie a vedenie v evidencii uchádzačov nie je iba formálna záležitosť, ale jej primárnym účelom je sprostredkovať uchádzačovi

vhodné zamestnanie a umožniť mu opätovne sa zaradiť do pracovného procesu na trhu práce. Snaha o získanie sprostredkovaného zamestnania vyjadruje zmysel a účel zákona č. 5/2004 Z. z., lebo môže viesť k získaniu zamestnania uchádzačom a tým naplní účel, pre ktorý je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedenej úradom. Inými slovami, potrebnú súčinnosť je treba chápať ako spoluprácu uchádzača s úradom práce, ochotu k tejto spolupráci a k ďalším úkonom smerujúcim k sprostredkovaniu zamestnania. Nemožno však opomenúť, že okrem uchádzača o zamestnanie má určité povinnosti aj samotný úrad, resp. sťažovateľ v odvolacom konaní.

33. Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku č. k. 4Ads 161/2008-101 zo dňa 30.03.2009 konštatoval, že „Na druhú stranu musí úrad práce vždy dbať na svoje poslanie, ktorým je sprostredkovanie zamestnania. K tomuto účelu má všetka činnosť úradu viesť. Správny orgán by preto mal pre zaistenie tejto svojej primárnej funkcie pred vydaním rozhodnutia o vyradení zisťovať všetky relevantné okolnosti, ktoré by svedčili pre prípadné vážne dôvody na strane uchádzača, lebo účelom činnosti úradu práce je sprostredkovať uchádzačom zamestnanie a nie ich vyradovať. Tento postup je krajným opatrením a nie bežným nástrojom riešenia agendy úradu práce.“

34. Námietku sťažovateľa, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, považoval kasačný súd za nedôvodnú. Právne vety zo Zbierky stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR, ktoré sťažovateľ citoval, v žiadnom prípade nepreukazujú odklon krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Naopak, kasačný súd považoval v tejto súvislosti za potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/24/2010 zo dňa 25.05.2011, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „Pokiaľ žalovaný namietal, že súd nie je oprávnený preskúmať posudok, podaný v správnom konaní, taká námietka by bola dôvodná len v prípade, ak by žalobou bol napadnutý len samotný posudok. V konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorého podkladom taký posudok bol, je však súd oprávnený skúmať aj to, či pri posudzovaní boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania, a teda či taký posudok je úplný, logický a presvedčivý, a teda, či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu.“

35. Podľa názoru kasačného súdu bolo povinnosťou posudkových lekárov vypracovať posudok, z ktorého bude zrejmé, na základe akých odborných medicínskych poznatkov a záverov odborných lekárskejších vyšetrení zo zdravotnej dokumentácie žalobcu dospeli (v rozpore s ošetrujúcim lekárom) k záveru, že jeho zdravotný stav mu umožňuje vykonávať ponúknutú prácu. Posudkoví lekári sa vôbec nevysporiadali s potvrdením ošetrujúceho lekára O. V. Š. zo dňa 09.11.2015, v ktorom tento lekár zaujal negatívne stanovisko ohľadom týchto pracovných činností, ktoré nemôže žalobca vykonávať: body A1 až A6, pričom pod bodom A1 sú uvedené oprávnené typy činnosti ako údržba a úprava zelene, udržiavanie čistoty priestranstiev organizátorov MOS, čistenie lesov, údržba povrchov chodníkov v zimnom období, oprava existujúcich chodníkov a budovanie nových chodníkov, ktoré sú vhodné aj pre chodcov a cyklistiku, čistenie odvodňovacích kanálov zrážkovej vody, vodných plôch, korýt riek, brehov tokov v obciach, likvidácia nelegálnych skládok komunálneho a stavebného odpadu, údržba obecných cintorínov, vykonávanie poriadkového dozoru u organizátorov MOS, starostlivosť o športové areály. Pod bodmi B1 až B6 okrem bodu B7 je rovnako negatívne stanovisko ošetrujúceho lekára, pričom pod bodom B7 je uvedená administratívna práca pre verejnú správu s tým, že túto prácu žalobca môže vykonávať.

36. Sťažovateľ sa vôbec nevysporiadal s listinným dôkazom predloženým žalobcom - „Súhlasom s výkonom dobrovoľníckej činnosti v zmysle zákona č. 417/2011 Z. z. o dobrovoľníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ zo dňa 09.09.2015 na základe prijatej ponuky úradu, ktorou žalobca vyjadril súhlas s vykonávaním dobrovoľníckej činnosti u organizátora - Základná škola Sibírska. V tomto súhlase je uvedené, že vykonávanie prác bude v rozsahu 32 hodín mesačne a tiež, že táto dohoda platí od septembra 2015 do decembra 2015 na administratívne práce. V napadnutom rozhodnutí žalovaného absentuje vysvetlenie, prečo nevzal uvedený dôkaz do úvahy.

37. Kasačný súd súhlasí so sťažovateľom, že prvý judikát (rozhodnutie č. 122 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 6/2003), v ktorom najvyšší súd konštatoval, že

„Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či výhodnejšie postavenie pre účastníka“, možno aplikovať na prejednávajúcu vec, avšak v súvislosti s jeho námietkou ohľadom rozporu medzi výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu. Je potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že krajský súd mal v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného s poukazom na § 191 ods. 4 veta prvá SSP zároveň rozhodnúť o vrátení veci na ďalšie konanie, avšak toto pochybenie nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu len preto, aby doplnil výrok svojho rozhodnutia. Rozsudok krajského súdu je potrebné vykladať vo vzájomných súvislostiach, pričom krajský súd v odôvodnení uviedol, že povinnosťou sťažovateľa v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a predovšetkým sa vysporiadať s jeho odvolacími námietkami vo vzťahu k neúplnosti vypracovaných posudkov na účely konania podľa zákona č. 5/2004 Z. z..

38. Z uvedených dôvodov aj kasačný súd dospel k záveru, že zistenie skutočného stavu veci sťažovateľom je nedostatočné pre posúdenie veci a tiež k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

39. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalobcovi ich nepriznal, pretože mu žiadne trovy v kasačnom konaní nevznikli.

40. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.